

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

ตัวแปรที่มี ความสัมพันธ์กับ ระดับ การใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง มี 9 ตัวแปร ได้แก่ รายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง วัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง จำนวนไก่พื้นเมืองทั้งหมด จำนวนไก่พ่อพันธุ์ จำนวนไก่แม่พันธุ์ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ การเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์ การได้รับสนับสนุนปัจจัยการผลิต และคะแนนรวมความรู้ความเข้าใจ มีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.001

ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับ ระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง มี 4 ตัวแปร ได้แก่ อายุ การศึกษา ขนาดพื้นที่ และประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกร

ปัญหาของเกษตรกร ที่สำคัญได้แก่

1. ปัญหาด้านโรคและการป้องกัน พบมากที่สุด คือ มีโรคระบาด และอัตราการตายของไก่พื้นเมืองสูง
2. ปัญหาด้านลักษณะการเลี้ยงทั่วไป พบมากที่สุด คือ ไม่มีเงินทุนหมุนเวียนในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง และปัญหาจากกลิ่นและเสียงจากการเลี้ยงไก่อรบกวนเพื่อนบ้าน
3. ปัญหาด้านพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์ พบมากที่สุด คือ ลูกไก่ตัวเล็ก ไม่แข็งแรงและไม่ มีไก่พ่อพันธุ์และไก่แม่พันธุ์ที่ดี
4. ปัญหาด้านอาหาร พบมากที่สุด คือ ไม่มีแหล่งจำหน่ายอาหารเสริมและวิตามินเสริมในท้องถิ่น และไม่มีความรู้ในการให้อาหารและวิตามินเสริม
5. ปัญหาด้านโรงเรือน พบมากที่สุด คือ ขาดเงินทุนในการสร้างโรงเรือน และพื้นที่เลี้ยงไก่อคับแคบ

ข้อเสนอแนะของเกษตรกร

1. ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมความรู้ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง โดยมีการจัดอบรม จัดสาธิตในเรื่องความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมือง
2. ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับไก่พื้นเมือง ให้กับเกษตรกรอย่างทั่วถึง
3. ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตให้กับเกษตรกร
4. ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดตลาดกลางในชุมชนเพื่อซื้อขายไก่พื้นเมือง

2. อภิปรายผล

ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร จังหวัด เชียงใหม่มีทั้งหมด 9 ปัจจัย

1. รายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง แสดงว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองมากจะมีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง มากกว่าเกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงไก่น้อย เนื่องจากเกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองมาก จะมีเงินทุนในการซื้อและจัดหาปัจจัยการผลิต รวมทั้งมีการนำเทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง มาใช้เพื่อพัฒนาฟาร์มไก่พื้นเมืองของตนเอง ทำให้ไก่พื้นเมืองมีจำนวนมากและคุณภาพสูง ลดการเกิด โรคระบาด ลดอัตราการตาย และมีรายได้จากการขายที่มากขึ้น สอดคล้องกับพนม (2544) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมืองในจังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่า รายได้ของเกษตรกรต่อปีเป็นปัจจัยที่มีผลต่อ ศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง โดยเกษตรกรที่มีรายได้มากจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการผลิตไก่สูง เนื่องจากมีเงินทุนมาขยายการค้าเนินกิจกรรมด้านการผลิตไก่พื้นเมืองมากเช่น การจัดหาพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ไก่พื้นเมืองที่ให้ผลผลิตสูง มีเงินทุนในการซื้ออาหารไก่ที่มีคุณภาพมาใช้ในการผลิตไก่พื้นเมือง รวมทั้งมีการสุขาภิบาลและการป้องกันโรคที่ดี ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้จากการผลิตไก่พื้นเมืองสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับชัชวาล (2546) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรในโครงการผลิตและกระจายพันธุ์สัตว์ปีก จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า เกษตรกรที่มีความแตกต่างด้านรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและสอดคล้องกับ วชิระ (2532) ที่ได้ศึกษาเรื่องการใช้ความรู้และเทคโนโลยีในการผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกร ในจังหวัดเพชรบุรี พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพพื้นฐานบางประการของเกษตรกรกับการใช้ความรู้และเทคโนโลยี

การผลิตไก่พื้นเมืองพบว่า อายุ ราย ได้จากการจำหน่ายไก่พื้นเมือง กับการศึกษา และปริมาณไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงไว้มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. วัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองมีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร แสดงว่าเกษตรกรที่มีวัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเพื่อการจำหน่าย มีการใช้เทคโนโลยีในระดับสูง มากกว่าเกษตรกรที่เลี้ยงเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ เนื่องจากการเลี้ยงเพื่อจำหน่ายเกษตรกรจะต้องมีการเลือกใช้เทคโนโลยีในระดับสูงทุกด้าน เช่น มีการสร้างโรงเรือนแบบถาวร หรืออาจจะเลี้ยงแบบกึ่งขังกึ่งปล่อย แต่มีโรงเรือนที่แยกจากตัวบ้านมีการคัดเลือกพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ที่ดี ควบคุมการผสมพันธุ์ มีการให้อาหารเสริมและวิตามิน ทำวัคซีนป้องกันโรคและการสุขภาพฟาร์ม เพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพของไก่พื้นเมืองให้เพียงพอับความต้องการของตลาด สอดคล้องกับประภา (2544) ได้ศึกษาเรื่องสถานภาพและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรระดับหมู่บ้าน อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี พบว่า การเลี้ยงไก่เพื่อแข่งขันชนไก่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับการให้วัคซีนป้องกันโรค และยาถ่ายพยาธิ และมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับการให้น้ำและการจัดหาภาชนะใส่น้ำให้ไก่กิน ในทำนองเดียวกันการเลี้ยงเพื่อจำหน่ายเป็นไก่ชนก็มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับการให้วัคซีนป้องกันโรค การให้ยาปฏิชีวนะเสริมในน้ำและการถ่ายพยาธิ และยังมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับการสร้างคอกหรือเล้าให้ไก่อยู่ ส่วนการเลี้ยงไก่เพื่อการประกวดเป็นหลักมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับการให้วัคซีนป้องกันโรค

3. จำนวนไก่พื้นเมืองทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองแสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มีจำนวนพ่อพันธุ์ไก่พื้นเมืองมาก มีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในระดับสูง มากกว่าเกษตรกรที่มีจำนวนพ่อพันธุ์ไก่พื้นเมืองน้อย เนื่องจากเกษตรกรที่เลี้ยงไก่พื้นเมืองจำนวนมาก จะมีรายได้จากการจำหน่ายไก่พื้นเมืองมาก จึงจำเป็นต้องมีการจัดการฟาร์มให้ได้มาตรฐาน เช่น การใช้เทคโนโลยีในด้านการปรับปรุงพันธุ์ มีการควบคุมการผสมพันธุ์ เพื่อให้ได้ลูกไก่พันธุ์ดี สุขภาพแข็งแรง มีการสร้างโรงเรือนถาวร รักษาความสะอาดในพื้นที่เลี้ยงไก่พื้นเมือง และมีการทำวัคซีน เพื่อลดการเกิดโรคระบาดและลดอัตราการตาย สอดคล้องกับพนม (2544) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมืองในจังหวัดอุดรธานี พบว่าจำนวนไก่พื้นเมืองเป็นปัจจัยที่มีผลต่อ ศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมืองโดยเกษตรกรที่มีจำนวนไก่พื้นเมืองมากจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการผลิตไก่สูง สอดคล้องกับประภา (2544) ที่ได้ศึกษาในเรื่อง สถานภาพและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรระดับหมู่บ้าน อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี พบว่า จำนวนไก่ที่เลี้ยงมี

ความสัมพันธ์ทางบวกกับการก่อให้เกิดความอบอุ่นแก่ลูกไก่และสอดคล้องกับ วชิระ (2532) ที่ได้ศึกษาเรื่องการใช้ความรู้และเทคโนโลยีในการผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกร ในจังหวัดเพชรบุรี พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพพื้นฐานบางประการของเกษตรกรกับการใช้ความรู้และเทคโนโลยีในการผลิตไก่พื้นเมืองพบว่า อายุ ราย ได้ จากการจำหน่ายไก่พื้นเมืองกับการศึกษาและปริมาณไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงไว้มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. จำนวนไก่พ่อแม่พันธุ์มีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรที่มีจำนวนไก่พ่อแม่พันธุ์มาก มีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในระดับสูง เนื่องจากเกษตรกรที่มีไก่พ่อแม่พันธุ์จำนวนมาก ย่อมได้ผลผลิตที่มีจำนวนมาก เกษตรกรจึง ได้เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์สายพันธุ์และปรับปรุงพันธุ์ จึงมีการจัดการฟาร์มให้ได้มาตรฐาน โดยการให้อาหารเสริม มีการทำวัคซีน ดูแลความสะอาดโรงเรือน ควบคุมการผสมพันธุ์ เพื่อให้มีไก่พ่อแม่พันธุ์ที่สามารถถ่ายทอดลักษณะที่ดีแก่ลูกไก่พื้นเมืองในรุ่นต่อไป และส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการขายไก่พื้นเมืองต่อไป

5. จำนวนไก่แม่พันธุ์มีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรที่มีจำนวนไก่แม่พันธุ์มีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในระดับสูง มากกว่าเกษตรกรที่มีจำนวนไก่แม่พันธุ์น้อย เนื่องจากเกษตรกรที่มีแม่พันธุ์ไก่พื้นเมืองมาก จำเป็นจะต้องมีการจัดการฟาร์มให้ได้มาตรฐานและมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิต โดยมีการให้อาหารเสริม มีการทำวัคซีน มีการสร้างโรงเรือน ควบคุมการผสมพันธุ์ เพื่อให้มีไก่แม่พันธุ์ที่แข็งแรง สามารถถ่ายทอดลักษณะที่ดีแก่ลูกไก่พื้นเมืองในรุ่นต่อไป ให้ลูกได้จำนวนมากและผสมพันธุ์ได้หลายรอบต่อปี

6. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์มีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองแสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ มีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในระดับสูง มากกว่าเกษตรกรที่ไม่มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ เนื่องจากเกษตรกรมีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์แต่ครั้ง จะมีการแลกเปลี่ยนพูดคุยปรึกษาปัญหา ซักถามข้อสงสัย หาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันและเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์จะมีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่ถูกต้อง ซึ่งเกษตรกรจะได้รับความรู้และนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้อง รวมทั้งได้คำแนะนำในเรื่องแนวทางการเพิ่มรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

7. การเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์มีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองแสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มีการเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์ มีผลต่อการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในระดับสูง มากกว่าเกษตรกรที่ไม่มีการเข้ารับการอบรมกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ เนื่องจากการเข้ารับการอบรมกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ที่มากครั้ง เกษตรกรจะได้รับการถ่ายทอดความรู้

เกี่ยวกับเทคโนโลยีการเลี้ยงไก่พื้นเมือง และมีการฝึกปฏิบัติที่ถูกต้องอย่างเป็นประจำ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติไปในทางที่ถูกต้องซึ่งจะนำไปสู่การจัดการฟาร์มไก่พื้นเมืองที่ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับชัชวาล (2546) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของ เกษตรกรในโครงการผลิตและกระจายพันธุ์สัตว์ปีก จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่าเกษตรกรที่มีความแตกต่างด้านการได้รับการอบรมมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

8. การได้รับสนับสนุนปัจจัยการผลิตมีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองแสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มีการได้รับสนับสนุนปัจจัยการผลิตมากมีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในระดับสูง มากกว่าเกษตรกรที่มีการได้รับสนับสนุนปัจจัยการผลิตน้อย เนื่องจากเกษตรกรเมื่อได้รับการสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตก็จะทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายของคริวเรือน โดยเฉพาะไก่พ่อพันธุ์ ไก่แม่พันธุ์ และลูกไก่สายพันธุ์ดี อุปกรณ์ที่ทันสมัย รวมถึงมีวัคซีน ยารักษาโรค ทำให้เกษตรกรมีความพร้อมในการพัฒนาฟาร์มไก่พื้นเมืองของตนเอง และนอกจากนี้การได้รับการสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตก็จะส่งผลเกษตรกรมีกำลังใจในการปรับปรุงคุณภาพในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองต่อไป

9. ความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองมีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองแสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มีคะแนนความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองมากมีผลต่อการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง มากกว่าเกษตรกรที่มีคะแนนรวมความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองน้อย เนื่องจากเกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองมาก จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่ถูกต้อง ซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมต่อการจัดการฟาร์มของเกษตรกร

3. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอข้อคิดเห็นบางประการ อันจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการให้ความรู้ คำแนะนำแก่เกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรมีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่ยั่งยืนและก่อให้เกิดรายได้ นำสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร รวมทั้งอาจเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีการอบรม ถ่ายทอด ความรู้เทคโนโลยีที่เหมาะสม รวมทั้งฝึกปฏิบัติอย่างถูกวิธี ให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงเป็นอาชีพหลักและผู้ ที่สนใจ โดยเฉพาะด้านการจัดการฟาร์มไก่พื้นเมืองให้ปลอดภัยจากโรคระบาด และวิธีการลด

ต้นทุนการผลิต เพื่อให้เกษตรกร มีศักยภาพด้านการผลิตให้สูงขึ้น และมีกำไรจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

2. เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ควรให้การดูแลเอาใจใส่ และให้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยง ไก่พื้นเมืองแก่เกษตรกรในพื้นที่ของตนเองให้มากขึ้น เพิ่มการประชาสัมพันธ์บอกข่าวสารต่างๆ และการเตือนภัยจากโรคระบาดให้ทั่วถึง โดยเฉพาะเกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลเมือง

3. ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมให้เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองรายย่อยในทุกตำบล มีการรวมกลุ่มผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองในชุมชน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และการปฏิบัติระหว่างเกษตรกร และเพื่อให้เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์สามารถติดต่อประสานงานไปยังประชาชนกลุ่มผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง ให้กระจายข่าวสารแก่เกษตรกรในกลุ่มพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง

4. ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งตลาดกลางประจำตำบล เพื่อให้เกษตรกร ได้มีตลาดซื้อขายแลกเปลี่ยนไก่พื้นเมือง และเป็นสถานที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ถ่ายทอดความรู้ระหว่างเกษตรกร

5. ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดกิจกรรมประกวดไก่พื้นเมือง เพื่อเป็นการอนุรักษ์สายพันธุ์ในท้องถิ่นให้อีกวิธีหนึ่ง

6. ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรที่มีอาชีพหลักในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง โดยส่งเสริมให้มีการเลี้ยงอย่างถูกวิธี ให้การสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตที่สำคัญ แล้วจัดตั้งเป็นฟาร์มเป็นตัวอย่างประจำตำบล มีการประกวดฟาร์มตัวอย่างประจำปี เพื่อเป็นการสร้างขวัญ กำลังใจแก่เกษตรกร ซึ่งถือเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เกษตรกรรายอื่น และเป็นแหล่งศึกษาดูงาน เผยแพร่ความรู้ด้านการเลี้ยงไก่พื้นเมืองให้แก่เกษตรกรหรือผู้ที่สนใจต่อไป

4. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร จังหวัดเชียงใหม่ ให้ครอบคลุมถึงปัจจัยต่างๆ และเกิดผลดีแก่เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองมากยิ่งขึ้น จึงมีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพิ่มเติมครั้งต่อไปดังต่อไปนี้

1. ควรมีการศึกษาสภาพการเลี้ยงไก่พื้นเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมือง เช่น ลักษณะพันธุ์พื้นเมืองต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์ไก่พื้นเมืองสายพันธุ์ดี และวิธีการเลี้ยงที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยในการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระหว่างเกษตรกรรายย่อยกับเกษตรกรที่มีการรวมกลุ่มผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองว่ามีความแตกต่างหรือเหมือนกันในด้านใดบ้าง เพื่อนำข้อมูลไปสนับสนุนด้านการส่งเสริมในด้านเทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

และการรวมกลุ่มของเกษตรกร รวมถึงการวางเป้าหมายในการพัฒนาเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองให้มีศักยภาพ

3. ควรมีการศึกษาด้านการผลิตอาหารสำหรับไก่พื้นเมืองโดยใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อช่วยเกษตรกรลดต้นทุนการผลิต และแก้ไขเรื่องปัญหาอาหารแพง

4. ควรมีการศึกษาศาภาพการใช้เทคโนโลยีของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองเพื่อการค้า ซึ่งจะนำผลการศึกษาที่ได้มา ปรับปรุงและทำการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ซึ่งจะเป็นแนวทางในการลดค่าใช้จ่ายเพิ่มรายได้ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved